

Dobre Wieści

Parafia św. Ignacego Loyoli, oo. Jezuici, Stysia 16

Słowo

Ogłoszenia

Informacje

Ignacy

Drodzy Parafianie, Przyjaciele i Goście!
 Udział w niedzielnej Eucharystii, na której się spotykamy, daje nam możliwość pogłębiania naszej przyjaźni z Bogiem poprzez słuchanie Słowa Bożego, wspólne wyznawanie wiary, karmienie się Ciałem Chrystusa i oddawanie Mu czci. Prośmy Go dzisiaj, aby nam błogosławił, abyśmy mogli Go uwielbiać i prowadzić do Niego tych, których mamy wokół siebie.

W „Dobrych Wieściach” ogłoszenia, Ewangelia do osobistej refleksji, godziny spowiedzi w tygodniu oraz ciąg dalszy refleksji na temat obojętności. Życzymy dobrego tygodnia i dobrej lektury!

WYDARZENIA TYDODNIA:

1

MSZE ŚW. W OKRESIE WAKACJI:

DNI POWSZEDNIE: 7:00; 8:00;
18:00 (LIPIEC-SIERPIEŃ)

NIEDZIELE: 8:00; 9:30; 11:00;
12:30; 18:00 (LIPIEC-
WRZESIEŃ)

2

SPOWIEDŹ W TYM TYGODNIU:

PONIEDZIAŁEK: 6:45; 7:45; 17:45

WTOREK: 6:45; 7:45; 17:45

ŚRODA: 6:45; 8:00; 18:00

CZWARTEK: 6:45; 7:45; 17:45

PIĄTEK: 6:45; 7:45; 17:45

SOBOTA: 7:00; 8:00; 18:00

3

PIĄTEK

22 SIERPNIA 2025

**ADORACJA NAJŚW.
SAKRAMENTU**

G. 15:00 – 19:30

Inspirujące Słowo

Łk 12,49-53

z Ewangelii według św. Łukasza:

Jezus powiedział do swoich uczniów: «Przyszedłem ogień rzucić na ziemię i jakże pragnę, ażeby już zapłonął. Chrztost mam przyjąć, i jakiej doznaję udręki, aż się to stanie.

Czy myślicie, że przyszedłem dać ziemi pokój? Nie, powiadam wam, lecz rozłam. Odtąd bowiem pięcioro będzie podzielonych w jednym domu: troje stanie przeciw dwojgu, a dwoje przeciw trojgu; ojciec przeciw synowi, a syn przeciw ojcu; matka przeciw córce, a córka przeciw matce; teściowa przeciw synowej, a synowa przeciw teściowej».

**«Przyszedłem ogień
rzucić na ziemię i
jakże pragnę, ażeby
już zapłonął»**

MODLITWA IGNACJAŃSKA

Stań w obecności Pana, dostrzeż Jego spojrzenie miłości i słuchaj co On mówi do serca...

Dzisiaj Jezus wypowiada jedno z najbardziej zaskakujących i może nawet najtrudniejszych słów. Przypomnienie proroka Micheasza może ma służyć pokazaniu, że grzech wprowadza głębokie podziały między ludźmi i że są to podziały, które Jezus przyszedł zlikwidować i uzdrowić.

Ale jest też inny podział, taki, który Jezus wnosi ze sobą, przychodząc. Podział rodzący się z ognia, który jest posłany na ziemię. Duch Święty, ogień objawia podziały. Mocne słowo Jezusa, pełne ognia wprowadza podział.

Jeśli możesz, zamknij oczy i spróbuj sobie wyobrazić Jezusa na krzyżu i patrz na Niego uważnie. Otwórz uszy i posłuchaj co mówi. Czy poczułeś jakieś emocje, uczucia, ogień? Jezus pragnie, by w człowieku, który Go zobaczył i usłyszał wybuchł ogień.

Czy pozwalasz się Bogu zapalić? Wszedłeś na takie spotkanie z Bogiem, który jest jak ogień? Znasz Go takiego?

Ogłoszenia Parafialne XX Niedziela Zwykła

1. Taca z dzisiejszej niedzieli przeznaczona jest na parafialny fundusz inwestycyjno-remontowy. Dziś swoje imieniny obchodzi nasz proboszcz, pamiętajmy o nim w naszej modlitwie.

2. W poniedziałek Msza św. o g. 18:00 w int. Kościoła, Ojca Św., Ojczyzny, Radia Maryja i TV Trwam.

3. Zachęcamy do lektury prasy katolickiej. W najnowszej *Niedzieli* (12zł) m.in. o pielgrzymach na Jasnej Górze. W *Gościu Niedzielnym* (10zł) m.in. o najstarszym wizerunku Matki Bożej. Czasopisma do nabycia w zakrystii.

4. W kalendarzu liturgicznym w tym tygodniu wspominamy: w poniedziałek św. Alberto Hurtado, jezuitę; w środę św. Bernarda, opata i doktora Kościoła; w czwartek św. Piusa X, papieża; w piątek Najświętszą Maryję Pannę Królową.

5. Dziękujemy wszystkim, za troskę o nasz kościół i naszą jezuicką wspólnotę, za to, że możemy się tu razem spotykać i pielęgnować osobistą i wspólnotową relację z Bogiem.

**NASZYM PARAFIANOM,
PRZYJACIOŁOM I GOŚCIOM
ŻYCZYMY BŁOGOSŁAWIONEJ
NIEDZIELI ORAZ SPOKOJNEGO
TYGODNIA!**

Ogłoszenia stałe

WTOREK g. 7:30 różaniec w int. Ojczyzny
g. 16:45 modlitwa Ognisk Pokutnych za grzeszników

ŚRODA g. 17:30 nowenna do Matki Bożej Nieustającej Pomocy

PIĄTEK g. 15:00 Koronka do Miłosierdzia Bożego [kościół dolny]
g. 15:00-19:30 adoracja Najśw. Sakramentu [kościół dolny]
g. 18:00 Msza św. [kościół dolny]

K

**ANCELARIA PARAFIALNA
LIPIEC - SIERPIEŃ**

**PONIEDZIAŁEK 9:00-10:00
CZWARTEK 19:00-20:00**

KONTO PARAFII

ofiary na cele kultu religijnego/potrzeby i utrzymanie parafii

82 1050 1575 1000 0022 8161 1026

KONTO DOMU ZAKONNEGO

ofiary za intencje mszalne/potrzeby i utrzymanie wspólnoty oo. jezuitów

64 1050 1575 1000 0022 8161 1059

Duchowość Ignacjańska [7]

Jednym z kluczowych pojęć duchowości ignacjańskiej jest „obojętność”. Ciąg dalszy refleksji na temat rzeczywistości kryjącej się pod pojęciem ignacjańskiej obojętności.

Ignacy formułuje postulat: *Musimy się stawać obojętnymi wobec wszystkich rzeczy stworzonych, jeżeli to zostało pozostawione całkowicie swobodnej decyzji naszej wolnej woli, a nie zostało zakazane* (CD 23). „Musimy się stawać obojętnymi” – te słowa oznaczają, że czeka nas duchowa walka, wysiłek, wewnętrzne napięcie, aby dojść do stanu obojętności, czyli wewnętrznej i osobistej wolności, równowagi wobec rzeczy i całkowitej dyspozycyjności wobec Boga. Stawanie się obojętnym oznacza wejście w proces oczyszczenia, odkrywania swojego prawdziwego „ja”, zniekształconego przez skłonność do zamykania się w sobie. Owocem takiego procesu jest głęboka postawa obojętności wobec wszystkiego, to znaczy dostrzeganie całej rzeczywistości w świetle Boga, jako ukierunkowanej na Niego. W tej samej perspektywie trzeba dostrzegać własne życie. Św. Ignacy podaje nam cztery przykłady, cztery główne dziedziny, w których może się ćwiczyć i sprawdzać nasza obojętność: zdrowie – choroba, bogactwo – ubóstwo, szacunek – pogarda oraz życie długie – życie krótkie. W rzeczywistości – jak Ignacy sam dodaje: „i podobnie we wszystkich innych rzeczach” – obojętność odnosi się do wszystkich wartości, które człowiek może wybrać w sposób wolny.

Oczywiście, ignacjańska obojętność nie oznacza bierności, jałowego oczekiwania, bezczynności, niepodejmowania inicjatywy czy nieszukania w sposób aktywny Bożej woli. Wręcz przeciwnie! Ćwiczenia są dla ludzi wielkich pragnień i po to, by pragnąć „więcej” (magis) w służbie Bożej. Stan wewnętrznej równowagi, dążenie do tego, by być „jak jęczmierz u wagi” (CD 179), jest po to, aby „pragnąć i wybierać jedynie to, co nam więcej pomaga do celu, dla którego jesteśmy stworzeni” (CD 23). Ignacy chce przygotować rekolektanta do aktywnego uczestnictwa w najważniejszych wydarzeniach życia, do stałego rozeznawania woli Bożej i podejmowania wolnych wyborów, by w ten sposób wносił swój wkład w dzieje

zbawienia. To wszystko odzwierciedla niezwykle dynamiczną wizję ludzkiego życia. W tym krótkim streszczeniu wybranych tylko aspektów ignacjańskiej obojętności nie powinniśmy zapominać, że osiągnięcie jej nie jest jedynie dziełem człowieka, lecz raczej owocem współpracy z łaską Bożą.

Św. Ignacy nie przedstawia doktryny na temat obojętności. Podobnie jak całe Ćwiczenia są owocem jego duchowego doświadczenia, nawrócenia, bezwarunkowego oddania się Bogu i szukania własnej drogi w służbie Panu, tak samo przeświadczenie o konieczności stawania się obojętnym oraz bycia obojętnym jest wynikiem jego realistycznego spojrzenia na człowieka, na świat ludzkich pragnień, uczuć, potrzeb i skłonności. Nie interesuje go abstrakcyjne pojęcie. Dzieli się swoim głębokim doświadczeniem obojętności jako czymś żywym, doznany bezpośrednio w życiu, podczas duchowych zmagani, w stopniowym poznawaniu i osobistym wzrastaniu w tej postawie.

Warto przypomnieć w tym kontekście testament o. Pedro Arrupe – słowa sparaliżowanego i ustępującego z urzędu generała Towarzystwa Jezusowego, skierowane do jezuitów 3 września 1983 roku: „Czuję się, jak nigdy dotychczas, w rękach Boga. Pragnąłem tego całe moje życie, od młodości. Teraz również pragnę tylko tego. Z tą jednak różnicą, że dziś cała inicjatywa należy do Boga. Zapewniam was, że świadomość i poczucie, że jestem całkowicie w Jego rękach, jest niezwykle głębokim przeżyciem”.

CDN...

MYŚLI I INSPIRACJE ŚW. IGNACEGO...

U tych, co usilnie postępują w oczyszczaniu się ze swoich grzechów, a w służbie Boga, Pana naszego, wznoszą się od dobrego do lepszego, rzecz ma się odwrotnie. Bowiem właściwością ducha złego jest gryźć, zasmucać i stawiać przeszkody, niepokojąc fałszywymi racjami, aby przeszkodzić w [dalszym] postępie; właściwością zaś ducha dobrego jest dawać odwagę i siły, pocieszenie, łzy, natchnienia i odpocznienie, zmniejszając lub usuwając wszystkie przeszkody, aby [mogli] postępować naprzód w w-czynieniu dobrze. [CD 315]

